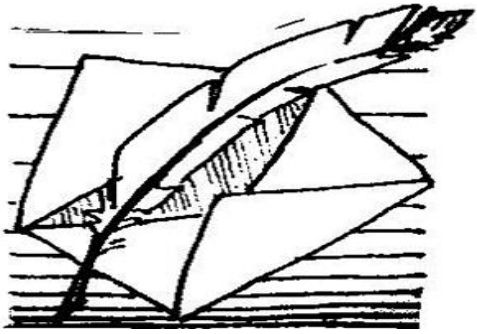
ZPRAVODAJ

chebské farnosti

říjen 2020

Milovaní, láska je z Boha.
V tom je láska:
ne že my jsme si zamilovali Boha,
ale že on si zamiloval nás
a poslal na svět svého Syna Ježíše Krista.
Milovaní, jestliže Bůh nás tak miloval,
i my se máme navzájem milovat.
Boha nikdy nikdo neviděl,
ale jestliže se milujeme navzájem,
Bůh v nás zůstává
a jeho láska v nás dosáhla svého cíle.

srov. 1 Jan 4,7–12

www.farnostcheb.cz/evangelium

EDITORIAL

Tak jsou zase zpátky roušky. Krásnou, hlubokou meditaci ve formě básně, kterou na toto téma napsala Jana Haklová, najdete v tomto Zpravodaji. Stojí rozhodně za přečtení.

Prudký nárůst pozitivně testovaných, který začal překonávat „jarní“ čísla, nakonec vyústil v abdikaci ministra zdravotnictví. Nahradil ho mnohem razantnější Dr. Roman Prymula. Snad se ten nový prudký nárůst nemocných podaří znovu zpomalit a konečně snad i zastavit a nebude třeba přistoupit k dalším, ještě přísnějším opatřením.

Vadí mi, když se otázka, zda znovu nosit či nenosit roušky, stává pro některé lidi otázkou nepřijatelných zásahů do jejich osobních práv a svobod, a dokonce to vnímají jako přímé ohrožení demokracie. Na jedné z chebských ulic jsem si všimla upoutávky: zde se můžete podepsat pod hromadnou žalobu, kterou podáváme na vládu kvůli opětovnému zavedení roušek. Kdo tuhle podpisovou akci organizoval, nevím. Pod stručnou výzvou k podepisování podepsaný nikdo nebyl a dovnitř jsem nešla. Samozřejmě, nezpochybňuji právo kohokoli protestovat proti čemukoli, nicméně tady se prostě sčítají hrušky a jablka. A to, jak každý z nás už z „národky“ ví, v počtech prostě nejde. Svoboda každého jedince končí tam, kde začíná svoboda druhého. Jestli mikroskopické kapénky, které každý z nás kolem sebe šíří už jen tím, že s druhými hovoří, mohou v době pandemie lidi kolem vážně ohrozit, pak prostě to, že si nasadím roušku, je projevem ohleduplnosti k ostatním (a naopak z jejich strany i vůči mně samé). To přeci není žádné ohrožení mých práv svobodného občana v demokratické zemi. Tedy s výjimkou práva někoho nakazit nebo se nechat nakazit sama.

Takže na závěr. Popřejme si vzájemně hezkou, a hlavně také ze zdravotního hlediska bezpečnou cestu nadcházejícími říjnovými dny, a to i s různými omezeními v aktivitách nabízených naší farností. Buďme víc opatrní a ohleduplní jedni k druhým, ale současně se nenechme ovládnout neodůvodněným strachem či dokonce panikou. Ať nám všem přitom dál pomáhá a provází nás náš Pán. *rym*

PS: Info k tématu Covid-19 u nás ve farnosti najdete na www.farnostcheb.cz/covid

SLOVO FARÁŘE

Dobu stvoření jsme v neděli 4. října na svátek sv. Františka z Assisi uzavřeli pozváním k jásotu. A zatím se na nás valí další vlna. Další vlna pandemie, další vlna protipandemických opatření, další vlna konspiračních spekulací, další vlna hádek o tom, zda je lepší život si užívat nebo život chránit.

Mohl bych se pustit do úvah, jak je třeba obojí, jak ohleduplnost nás nemusí okrádat o radost ze slavení a jak slavení nemusí být bezohledné. Ale to už bylo řečeno tolikrát, že je třeba se někam posunout.

Mně osobně v tomto posunu pomohla kniha N. T. Wrighta Bůh v karanténě: Křesťanský pohled na pandemii, kterou autor, anglikánský teolog a biskup, napsal ke konci jarní „první vlny“. Dovolím si z ní pro vás v dalším textu ocitovat několik zásadních částí.

Na všechny z vás myslím. A i když nebudete moci přijít, kdykoli se mě ozývejte, ať o sobě navzájem víme. Bude-li to jen trochu možné, rád vás navštívím.

Váš Petr

N. T. WRIGHT: BŮH V KARANTÉNĚ

Debaty o uzavření kostelů mohou rozpoutat rozepře mezi těmi, pro které kostel s veškerou bohoslužebnou výbavou představuje nedílnou součást jejich spirituality, a těmi, pro které nic z toho nehraje žádnou roli, protože Boha lze přece uctívat kdekoli. Obě strany se v současné krizi mají čemu naučit a všichni jistě uděláme nejlépe, budeme-li jedni na druhé pamatovat v láskyplných modlitbách.

Odpovědí na takovou modlitbu může být už samo zjištění, že právě prožíváme svého druhu *vyhnanství*. Nacházíme se „při řekách babylonských", v hlubokém smutku a zármutku nad ztrátou běžného života. Otázka 137. žalmu *„Jak máme zpívat Hospodinu píseň v cizí zemi?"* se nám celkem snadno parafrázuje v otázku: Jak máme sdílet eucharistii před obrazovkou počítače? nebo: Jak mám slavit Vánoce, Velikonoce či Letnice bez svých bratří a sester?

Samozřejmě, součástí pointy 137. žalmu je právě fakt, že tento žalm *je* „Hospodinovou písní". Jde o známý paradox: báseň o nemožnosti básnit. Snad bychom se tedy měli učit obracet své truchlení v píseň, jakkoli smutnou. I to může být součástí našeho současného povolání – truchlit nad samotným faktem, že nemůžeme truchlit způsobem, který bychom za běžných okolností preferovali. Tyto otázky potřebujeme promýšlet, a jak to jen lze, učit se novým dovednostem, které z nich plynou. I toto nejspíš patří k životu v Babylonu, který máme přijmout. Musíme se v tomto režimu zabydlet, jak řekl prorok, a „usilovat o prospěch města", v němž jsme se ocitli (Jeremiáš 29,7). Netvařme se ale, že tu být chceme. Nezapomínejme na Jeruzalém. Nezůstaňme zde natrvalo…

V komunikaci na nejvyšší úrovni mezi církvemi, státem a všemi zúčastněnými stranami by měla dostat prioritu otázka nejzásadnější, totiž jak se navrátit k „novému normálu", ať už bude přesně vypadat jakkoli. Některé hlasy vyjadřují zbožnou naději, že až tohle všechno skončí, budeme laskavější a citlivější společností…

Kéž bych dokázal takový optimismus sdílet. Spíš se ale obávám, že jakmile skončí ochranná opatření, začneme roztáčet kola hospodářství na plné obrátky – a to je samozřejmě v mnoha ohledech přirozené a správné… Vášnivá debata mezi těmi, pro něž je nejhorším myslitelným výsledkem ztráta lidských životů, a těmi, pro něž jsou nejhorším myslitelným výsledkem těžké ekonomické ztráty, bude nevyhnutelně připomínat dialog hluchých… Pokud k celé situaci přistoupíme čistě pragmaticky, jako kdyby stát byl právě a jen státním *aparátem*, spíš než podivuhodným živoucím organismem mezilidských vztahů, můžeme si být celkem jistí, jak to dopadne. Odnesou to ti nejslabší. Jako obvykle…

V současné krizi potřebujeme postupovat jako Josef na faraonově dvoře – analyzovat problém a načrtnout vizi řešení. Potřebujeme mít v čele moudré státníky a odhodlané křesťany podepřené modlitbami, aby s vizí i realismem promýšleli výzvy, které nás v příštích měsících čekají. Je totiž možné, že v těchto dnech opravdu uvidíme znamení zcela nových možností, nových způsobů fungování, které povedou k regeneraci starých systémů nebo přímo k objevení nových a lepších, a rozeznáme v nich směrovky k novému stvoření. A také je možné, že se vrátíme k „běžnému provozu", ke starým známým šarvátkám a starým známým povrchním analýzám a řešením… Osázíme-li však zahradu květinami, je mnohem méně pravděpodobné, že zaroste plevelem…

Proč jsi tak sklíčená, duše má,
proč jsi ve mně tak ztrápená?
Spolehni se na Boha,
ještě mu budu děkovat;
on je můj Bůh, má záchrana!

(Žalm 43,5)

CESTY VÍRY

ČAS STVOŘENÍ: ČAS ODPOČINKU

Těsně po uzávěrce do redakce přišlo jedno z krásných vyznání důvěry. Bůh na nás samozřejmě nesesílá nemoci, abychom si odpočinuli. Ale když už se ta nemoc, mrška, z jakýchkoli příčin do našeho života prolomila, Bůh je v ní spolu s námi a dělá zázraky.

Je konec prázdnin a začátek školního roku, připomínáme si dobu stvoření. Bůh stvořil všechno kolem nás, to už víme. Je čas, kdy Bohu smíme být spolu se sv. Františkem z Assisi za to všechno vděční. Příležitost k tomu jsme s dětmi dostali při jedné z nedělních slavností. Byla to rodinná mše, ve které jsme se s posvěcenými aktovkami před oltářem dozvěděli, jak je skvělé, že začíná nový školní rok a my můžeme v tomto stvoření spočinout. Odpočívat.

Odpočívat? Popravdě jsem se v té době Boha ptala: „Jak to asi my rodiče máme udělat? Kdo by za nás všechny ty povinnosti, které se (zvláště teď na začátku školního roku) na nás valí ze všech stran, udělal? Už si ani nepamatuji, kdy jsem přečetla nějakou celou knížku. Není prostě kdy…“

Ten den mě ale jen napadlo, že remcání mi nepomůže. Když proto nic neudělám, nic se nestane. Prostě tomu „nápadu“ zkusím jít naproti. Do ničeho se nebudu hnát, zájmové kroužky na lednici zredukujeme, zkusíme se uskromnit, nespěchat a nenakládat si víc, než je zdrávo. (Vždyť ta neumytá okna taky opršší, ne?) 😉

Myslím, že už tehdy Bůh viděl, že měním směr cesty, jdu Mu naproti, a proto vyšel vstříc i On ke mně a obdaroval mě. Onemocněla jsem.

Možná by někoho mohlo napadnout, jestli si nedělám hloupou legraci. Ale ne, nedělám. Svou nemoc vnímám jako dar. Ulehnutí pod peřinu mi totiž přineslo čas přemýšlet, modlit se, uvědomovat si opravdové životní hodnoty a ve světle Boží Lásky trávit čas s rodinou, která kvůli mně musela do karantény taky… Díky Bohu toto krizové období vnímám jako dar. Dar ke skutečnému spočinutí.

Bůh stvořil vše živé i neživé. Ptákům stvořil křídla, aby mohli svobodně létat a nám, lidem, srdce, abychom se nechali Bohem milovat. Tato myšlenka z filmu Chatrč mě velmi zaujala. Film jsem viděla asi už 3×, ale teď – jako bych slyšela poprvé, že se máme nechat Bohem milovat… Já vím, že si často sedím na vedení a všechno ne hned pochopím… Ale nedělám si kvůli tomu vrásky, Bůh má totiž s námi trpělivost, když vidí, že mu jdeme naproti.

V době nemoci jsem však zjistila, kolika různými způsoby se smíme nechat Bohem milovat! Stačí se odevzdat Pánu, upřímně uznat svou nedokonalost a nechat si umýt nohy, ať jsou jakkoli špinavé a nemocné…

A tak se pomalu uzdravuji ve své poustevně, čtu knížku (Chatrč), 😊 vařím jen 1× za 2 dny, víc se postím, nehrotím, když není doma všechno úplně akorát, nesnažím se vše zvládnout sama, děti mají v pokojích binec (no a?) a vyloženě se těším na denní a večerní tiché chvíle s Bohem a s Marií…

Moc díky vám, andělé bez křídel, kteří se staráte a nosíte nákupy, naslouchátе nám při vzájemných telefonních rozhovorech nebo se s námi a za nás vytrvale a upřímně modlíte. Je mi dobře, protože vím, že na této cestě „temným údolím“ nejsem sama, nemusím se bát, protože smím důvěřovat Ježíši. K tomu všemu nemusím nikam spěchat… Vždyť je čas odpočinku, ne?

Bože, díky za Tvou trpělivost s námi. Skrze Tvou Lásku totiž můžeme všechno vidět úplně jinak než dosud, a to navzdory každé krizi, kterou prožíváme… Amen

jmh

POMOC POTŘEBNÝM

Z Farní charity Cheb

Na nových webovkách naší farnosti můžete i nadále najít sekci věnovanou naší farní charitě: charita.farnostcheb.cz (bez www). Články z oblasti Charity pak najdete na adrese farnostcheb.cz/charita. Sekci věnovanou dobrovolnictví pak najdete na adrese dobrovolnici.farnostcheb.cz (bez www). Články z oblasti dobrovolnictví jsou pak k dispozici na farnostcheb.cz/dobrovolnici. Zrovna teď je tam jedno pozvání ke službě při návštěvách nemocných a osamělých. Mrkněte se na něj a ozvěte ses! 😊

Pečující slaví svůj svátek

2. října 2020: Den pečujících

V pátek 2. října jsme si už podruhé v České republice připomněli Den pečujících. Tato tradice byla zavedena minulý rok. Podle kvalifikovaných odhadů je u nás v současnosti 1,3 milionu osob, které dlouhodobě pečují v domácím prostředí o své blízké: nemocné partnery, rodiče a děti nebo dospělé se zdravotním postižením. Jejich péče se nepočítá na „odpracované hodiny" – pečují často 24 hodin denně 7 dnů v týdnu po celý rok bez svátků a dovolených, a nemají za to žádnou mzdu. Jejich jedinou odměnou bývá vděk a láska opečovávané osoby, ale někdy ani to ne.

My se chceme také přidat k poděkování Vám všem, kteří doma v jakékoli míře pečujete o někoho z rodiny nebo třeba pomáháte sousedům či známým. Je to práce opravdu záslužná a Bohu milá. Často ale vysilující, zvláště když je na to člověk sám. Což ale tak vždy být nemusí, někdy se dá pomoci radou někdy i prakticky. Dnes už asi každý zvládne základní práci s počítačem, a tak je možné na internetu najít řadu informací pro pečující osoby, jako například na webovkách www.pecujici.cz.

Ale kromě rady je často potřebná i konkrétní pomoc. Právě výše zmíněná Diakonie ČCE před několika lety zde realizovala přímo na faře kurz Pečuj doma (www.pecujdoma.cz), který pomohl účastníkům nejen množstvím teoretických znalostí a informací, ale hlavně praktickým nácvikem dovedností potřebných ke každodenním úkonům péče o člověka se sníženou pohyblivostí.

Protože už od té doby uplynula řada let, chceme nejen Vás povzbudit, kdybyste měli někdo z Vás zájem o tento kurz, ozvěte se nám. Pokud by bylo zájemců více, je možné zdarma uspořádat v Chebu jeho další opakování. Nebo pokud si nevíte s něčím rady, zavolejte (tel. 731 619 729) či pošlete e-mail (charita@farnostcheb.cz) a můžeme Vám zkusit pomoci najít řešení či pomoc. V Chebu je sice akutní nedostatek pečovatelek, ale aspoň na občasnou drobnou výpomoc se nám někdy podaří najít nějakého dobrovolníka.

Všem pečujícím ze srdce děkujeme za jejich službu a posíláme symbolickou kytičku chrp. Právě chrpa pro svou nenápadnost, neokázalost, ale vytrvalost a krásu se stala symbolem pečujících.

eko

ZPRÁVY Z LORETY

JAKÁ BYLA LETOŠNÍ SEZÓNA NA LORETĚ

Byla oproti jiným rokům krátká. Začínala v červnu, tedy o měsíc později a končila 30. září, o dva týdny dříve. Skupina dobrovolníků, kteří zajišťují provoz na Loretě, se zmenšila o dva obětavé a pracovité členy. Miroslav Schulz zemřel loni v prosinci a Josef Čejka těžce onemocněl letos v dubnu. Zbylo nás jen 16. Obsazování služeb bylo obtížnější. Ale zvládli jsme to.

Nejvíce služeb zastal Petr Beran, a to třináct. Po jedenácti službách měla Marie Červenková, A. Kovaříková, T. Penkertová a A. Skoupá, 10 služeb M. Juricová a B. Strachotová, 9 Petr Novotný s manželkou Magdou, M. Tancoš a M. Šalátová, 5 Jana Karasová, R. Polívková a Z. Tancošová, 4 J. Rymešová a dvě Vlasta Černochová, která většinu dvojic na služby svým autem vozí. Na dvě služby o prázdninách přišel také „elév“ Daniel Kratochvíl.

Na sezonu jsme se dobře připravili, dbali jsme na dodržování ochranných opatření i u návštěvníků. Těch v sezóně oproti jiným rokům o mnoho neubylo, většina však byli Češi, cizinci ojediněle a Němců poněkud méně. Návštěvníci letos méně utráceli. Prodali jsme méně upomínkových předmětů, zájem byl hlavně o turistické známky a vizitky, které si turisti lepí do cestovních sešitů.

Na Loretě byl v červnu jeden pohřeb a jeden křest, civilní svatby byly dvě v červnu a tři v srpnu.

V září, když se u nás koronavirová situace zhoršila a Němci zrušili poslední plánované akce, povolil pan farář Petr Hruška ukončit sezónu k 30. září. S pomocí Boží jsme celou sezónu ve zdraví zvládli a ti, kteří na Loretu přišli, si odnášeli pěkný zážitek.

ako

PODĚKOVÁNÍ

A já se tímto přidávám k velké radosti a rád bych vyjádřil vděčnost za každého z vás, kdo takto vytrvale i v pokročilejším věku a přes nepřízeň dnešních dnů umožňujete, aby naše Loreta byla co nejpřístupnějším místem smíření, setkávání a inspirace. Zároveň jsem rád, že jste opatrní, nepřepínáte své síly a své služby jste přizpůsobili možnostem, které dnešní situace dávala.

Petr Hruška, farář

OuKhej!

MYŠLENKY MOUDRÝCH

O PŘÁTELSTVÍ

Přítele hledáme dlouho, stěží ho nalézáme a těžko si ho udržujeme.

Sv. Jeroným

Můžeš získat mnoho pokladů, ale žádný nebude mít takovou cenu jako upřímný přítel.

Sv. Jan Zlatoústý

Bůh nás miluje až do té míry, že v nás přebývá, stává se nám druhem v naší samotě, důvěrníkem a přítelem v každé chvíli.

Alžběta od Nejsvětější Trojice

Někdo má to štěstí, že má schopnost být přítelem.

Jan Werich

vybrala *jak*

FÓRUM

DIECÉZNÍ POUŤ V TEPLÉ

Diecézní pouť v Teplé 2020. Na plakátcích se modralo letošní prorocké motto diecéze: "Nebojte se!"

Už během příprav bylo zřejmé, že všechno je v pohybu. Ke mně, jako k osobě, která má u mikrofonu během poutě říkat co se bude dít, kdy a jak, doléhala jen provizorní řešení, která se v té době zdála konečná. Omezený počet účastníků - vstupenky, bezpečnostní opatření…

Večer před začátkem pouti bylo jasné, že bude doopravdy jiná, improvizace na improvizaci. Pan biskup má covid 19 a téměř třetina kněží naší diecéze, včetně generálního vikáře – který měl mít katechezi – a organizátora poutě, Jindřicha Fencla, je v karanténě. Apoštolský nuncius naštěstí dorazí.

Co se stane, když se plány a itineráře mění po pár hodinách? Přestanete na ně spoléhat. Chvíli to trvalo, ale už dlouho jsem se necítila tak svobodně, jako když jsem se zabydlela v nejistotě toho dne. Jediná "nejistá" jistota byla, že Bůh je - a to v tu chvíli stačilo.

Při modlitbě diecéze za diecézi jsem se procházela boční lodí chrámu, kde se tak jako v jiných letech nikdo netísnil, pozorovala světlo, které se odráželo na sloupech, jemně vnímala kolemsedící a doznívala ve mně věta z „neplánované" katecheze Vlastimila Kadlece, že se "jen" máme nechat Bohem milovat.

Všechno je jinak. Lidé, kteří pro nás představují jistotu církevní struktury tu nejsou, potkala jsem jen pár kněží… Nejsou tu ani všichni lidé, kteří by tu společně s námi být chtěli.

„Je to takové, jaké to je, řekla láska". (a napsal Erich Fried).

Nezbývalo, než být tady a teď, vnímat, reagovat na to, co se právě dělo a hledat okamžitá řešení. Kupodivu se skoro všechno dělo klidně, vlídně, jakoby samo. Atmosféra byla skoro rodinná a přátelská…

Nebyla jsem si jistá, jestli se pouť vůbec má konat, jestli to není zbytečné riziko, směs naší tvrdohlavosti a lehkomyslnosti. To nevím pořád.

Ale vím, že tenhle den byl pro mě jako klíč, jako šifra pro čtení toho, co budu žít dál, ve své blízké "normalitě".

Buď tady a teď, vnímej světlo, pusť z ruky svoje plány, nesrovnávej, nehodnoť - je to takové, jaké to je, nech se Bohem milovat a hledej cestu.

Ivana

RANEC

Klečím s rouškou ve tmě, v tichu,
s rýmou, kašlem, rancem hříchu.
Přemýšlím, zda k Tobě smím
jenom bez něj nebo právě s ním…?

Klečím s rouškou ve tmě, v tichu,
chci rozpustit svoji pýchu.
Láskou Tvou ji nahradit,
vstát, usmát se - a na chvíli se zastavit…

Tak klečím s rouškou s Tebou, v tichu,
lituji moc svého hříchu.
Pýcha má se rozpouští
a Ty mi všechno odpouštíš…

Teď klečím s rouškou ve tmě, v tichu,
už rozumím svému hříchu.
Ranec můj se po chvíli
změní v křídla motýlí…

Klečím teď už v světle, v tichu,
díky za lék na tíhu hříchu.
Díky, že náruč Tvá, nebe jas
odpouští nám zas a zas.

jmh

SPOLKY A SPOLEČENSTVÍ

SPOLEK MARIA LORETO

RŮŽENCOVÁ POUŤ NA KAPPL

ZRUŠENA

Na první Růžencovou pouť do Waldsassenu jsme jeli 28. října 1997. A na poslední 28. října 2019. Když jsem se v srpnu chtěla s panem opatem Filipem Z. Lobkowiczem domluvit, jak to letos s Růžencovou poutí uděláme, řekl pan opat, že už by ji nevedl. V posledních letech jsme pozorovali, jak bylo pro něj velice namáhavé celou dlouhou a obtížnou cestu vyjít a při tom zpívat, u každého zastavení mluvit, a znovu jít a zpívat. Navrhla jsem, že bychom ten zpěv převzali. Ale pro pana opata byla, jak přiznal, nejnamáhavější ta chůze.

Hned mi bylo jasné, že tím naše růžencové cesty končí. Jezdili jsme na ně 19 let. Obnovili jsme starou tradici chebských poutníků, kteří se ve Waldsassenu dostali i do přísloví „Funí jako Chebák“ (na cestě do vršku). Příznivěji o nás, poutnících z Chebu, vyšel vloni článek i s fotografiemi v německém deníku.

Na Růžencovou pouť nás jezdilo rok od roku méně. V prvních letech byl autobus plně obsazený, kdo si nepospíšil včas koupit jízdenku, tak nejel. Od roku 2000 začalo poutníků ubývat. Stárli, umírali, nových přibylo málo, takže v roce 2007 jelo na růžencovou pouť už jen jednatřicet poutníků a v loňském roce šestnáct.

Jak to všechno Bůh dobře řídí, usnadnil nám letos rozhodování. Je pandemie, není jisté, nebudou-li uzavřené hranice, tak růžencová pouť nebude. I když je nám to líto: mně velice. Ale jak to napsal v jedné básni Jaroslav Seifert: „Vždy musíš něco ztratit a něčeho se vzdát. Je líp se nenavrátit a jenom vzpomínat…“

ako

KLUB KŘESŤANSKÝCH ŽEN

Klub křesťanských žen nepřerušil svou činnost ani v létě a členky se scházely na schůzky na zahradě u Klubu důchodců. Když se v Chebu začal zvyšovat počet nakažených Covidem-19 a na mapě koronavirového semaforu se okres Cheb přebarvil ze zelené na oranžovou, rozhodla předsedkyně Anička Kolková, že se schůzky až do prosince konat nebudou. Je to rozumné rozhodnutí.

ako

ŽIVÝ RŮŽENEC NAŠÍ FARNOSTI

V naší farnosti se už léta modlíme Živý růženec. To znamená, že skupina dvaceti (dříve patnácti) věřících si rozdělí jednotlivé desátky růžence a každý z nich se modlí jeden desátek po celý měsíc a pak zase desátek navazující. Chebská farnost se modlí od roku 1992, kdy to organizovaly sestřičky Pavla a Věra, pak od roku 2000 Dr. Terezie Staňková, která pak od roku 2015 koordinaci předala paní Marii Šalátové. Ta by nyní ráda předala štafetu někomu mladšímu. Touto cestou chceme paní Šalátové poděkovat za její vedení a starostlivost, aby každý včas dostal rozpis na celý rok.

Jedna z farnic, která je do Živého růžence zapojena, se ochotně přihlásila, že bude pokračovat. Je to paní Veronika Peťovská. Jsme rádi, že naváže na předchozí farnice.

Pokud byste se do Živého růžence chtěli připojit, nebo naopak se svůj desátek modlit dále nechcete a rádi byste jej předali někomu jinému, můžete se Veronice ozvat na e-mail ruzenec@farnostcheb.cz nebo jí zavolat na tel. č. 732 634 049. Domovskou stránku Společenství živého růžence naší farnosti a inspirace k modlitbě růžence najdete na farnostcheb.cz/ruzenec. *dav*

Z KANCELÁŘE

BLAHOPŘEJEME

V měsíci říjnu slaví svá životní jubilea samé ženy. Jsou to paní:
Irena KREITLOVÁ 21. 10.
Zdeňka TANCOŠOVÁ 21.10.
Zdenka KYZNAROVÁ 22.10.

Všem našim milým jubilantkám vyprošujeme stálou Boží přízeň a požehnání a děkujeme jim za vše dobré, co pro své blízké i naši farnost vykonaly a vykonávají.

Pěkné jubileum oslaví 10. 10. také vedoucí našeho redakčního týmu paní Jaroslava RYMEŠOVÁ. Děkujeme Ti, milá Jarko, za vytrvalou různorodou činnost a pomoc ve farnosti. Posíláme modlitby a vyprošujeme Ti Boží požehnání.

A nakonec blahopřejeme ke stříbrné svatbě, kdy si 23. 9. 2020 připomněli úžasných 25 let společné cesty životem manželé Maruška a Standa NOVÁKOVI.

PANDEMICKÁ OPATŘENÍ

Během nouzového stavu (od pondělí 5. 10. 2020) platí následující opatření:

- na bohoslužby smí jen tolik lidí, kolik je v míst k sezení, maximálně však sto;
- všichni účastníci bohoslužeb musí mít zakrytá ústa i nos (roušku si mohou sundat lektoři či kazatel, pokud jsou od ostatních v dostatečné vzdálenosti, a věřící v okamžiku přijímání);
- při bohoslužbách nelze zpívat, protože při zpěvu se nákaza šíří velmi intenzivně;
- nadále není praktikováno podávání rukou při pozdravení pokoje (a samozřejmě ani před či po bohoslužbě);
- účastníci bohoslužby se mají zdržovat převážně na svých místech v lavicích a v dostatečných rozestupech jeden od druhého (lze se orientovat podle bílých značek v lavicích);
- při příchodu do kostela a před svatým přijímáním, které je praktikováno podáváním na ruku, si všichni vydesinfikují ruce;
- pokud si někdo z jakýchkoli důvodů přeje podat svaté přijímání do úst může po skončení mše přijít ke svatostánku.

FINANČNÍ PODPORA FARNOSTI

Možnosti, jak finančně přispět naší farnosti, jsou stále stejné:

(1) Složení daru v kanceláři farnosti; (2) vložení daru do kasiček (chrám sv. Mikuláše a Alžběty, farní dům Cheb); (3) příspěvek do liturgické sbírky při nedělních mších; (4) bezhotovostní převod na účet farnosti (č. účtu u ČSp 781 704 309/0800, jako variabilní symbol uveďte své r. č. bez čísla za lomítkem). Na požádání vám může být ve farní kanceláři vystavena darovací listina, kterou dárce může uplatnit k odečtu darované částky od základu daně z příjmu.

Podrobnosti k dalším možnostem dárcovství v naší farnosti vám jsou k dispozici na farnostcheb.cz/darcovstvi.

Děkujeme za každý váš příspěvek, i tím se podílíte na naplňování dlouhodobého poslání naší farnosti „žít život sloužící Životu“ (viz farnostcheb.cz/poslani).

ÚKLIDY U SV. MIKULÁŠE

Děkujeme srdečně skupinkám za úklid a **prosíme další farníky o pomoc**. Je možnost se připojit k některé ze skupinek nebo vytvořit novou.

Pravidelné „malé“ úklidy u sv. Mikuláše:

- **listopad** - skupinka Jany Karasové
- **prosinec** - skupinka Chrámový sbor
- **leden** - skupinka bezejmenná
- **únor** - skupinka Jany Karasové

„Malý úklid“: utřít lavice, vysát koberce v lodi a v presbytáři, vytřít sakristii, WC…
„Generální úklid byl zatím odvolán.

Tvořivá soutěž

pro **všechny** nadšence výtvarného umění
s libovolnou výtvarnou technikou na téma

Příroda aneb vděčnost za stvoření

(např. kresba, malba, koláž, netradiční výtvarné techniky,
abstrakce, keramika, fotografie, komiks…)

1.kategorie – do 13 let
2. kategorie – 14 – 17 let
3.kategorie – nad 18 let

Fotky či skeny svých výrobků zasílejte nejpozději do 22. 10. na sestricka.jana@seznam.cz.

K tomu napište své celé jméno, kontakt + stručný popis či název svého výrobku a do předmětu mailu připište „Soutěž". Všechny výtvory budou vystavené na farním webu www.farnostcheb.cz.

Přejeme vám všem radost při tvoření a moc se na vaše výtvory i vzkazy těšíme. 😉

Jana Haklová

FARNÍ TAXI

Službu potřebným při dopravě na nedělní bohoslužby nadále poskytují paní ***Jaroslava Rymešová*** (tel.: **604 131 721**) a pan ***Karel Vnenk*** (tel. **730 156 536)**. V případě potřeby vypomáhá paní ***Vlasta Černochová*** (tel.: **732 973 036**). Pokud máte potíže s tím, jak se na bohoslužbu dopravit, neostýchejte se některé z těchto dobrovolníků kontaktovat. Samozřejmě je ale třeba tuto službu domluvit alespoň den či dva dopředu.

NENECHTE SI UJÍT

▪ **ONLINE setkání pastoračních asistentů, lektorů, akolytů** 17. října v 9:30 – 15:30 biskupství („Farnost a diakonie“)

▪ **Film Corpus Christi** ve středu 21. 10. od 19 hod. v chebském Kině Art (následuje beseda s farářem Petrem Hruškou).

▪ **Výprava za svatováclavskými poklady** sraz po mši ve středu 28. 10. v 9 hod. na faře, návrat až za tmy, jídlo na celý den, vybavení do mokra a náročnějšího terénu; přihlášky u Petra Hrušky do pátku 23. 10.

▪ **Vzpomínka na naše drahé zemřelé** se bude konat **v sobotu 31. 10. od 16:30 na hřbitově v Dolním Žandově** a **v neděli 1. 11. od 13:30 na hřbitově v Chebu** u kříže (MHD linka č. 55 odjezd ve 13:15 z aut. nádr.; zpět ve 14:31 od hřbitova). **Mše z Památky všech věrných zemřelých** pak bude slavena **v pondělí 2. 11. od 17:00** v chrámu sv. Mikuláše a Alžběty.

FARNÍ KALENDÁŘ

4. 10.	**neděle**		**27. NEDĚLE V MEZIDOBÍ: DOBA STVOŘENÍ (ZÁVĚR)**	
sobota 19:00 D. Žandov kostel / neděle 10:00 Mikuláš Cheb / neděle 18:00 fara Cheb				
5.10.	pondělí	15:00	slavení eucharistie ZRUŠENO	LDN Amica
7.10.	středa	8:00	slavení eucharistie	kaple sv. Jana fara
9.10.	pátek	17:30	modlitba růžence	kaple sv. Jana fara
9.10.	pátek	18:00	slavení eucharistie (17:00 zpovídání)	kaple sv. Jana fara
11.10.	**neděle**		**28. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**	
sobota 19:00 D. Žandov kostel / neděle 10:00 Mikuláš Cheb / neděle 18:00 fara Cheb				
12.10.	pondělí	15:00	slavení eucharistie ZRUŠENO	DPS Spáleniště
14.10.	středa	8:00	slavení eucharistie	kaple sv. Jana fara
16.10.	pátek	17:30	modlitba růžence	kaple sv. Jana fara
16.10.	pátek	18:00	slavení eucharistie (17:00 zpovídání)	kaple sv. Jana fara
18. 10.	**neděle**		**29. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**	
sobota 19:00 D. Žandov kostel / neděle 10:00 Mikuláš Cheb / neděle 18:00 fara Cheb				
19.10.	pondělí	15:00	slavení eucharistie asi bude ZRUŠENO	DPS Skalka
21.10.	středa	8:00	slavení eucharistie	kaple sv. Jana fara
23.10.	pátek	17:30	modlitba růžence	kaple sv. Jana fara
23.10.	pátek	18:00	slavení eucharistie (17:00 zpovídání)	farní sál Cheb
25.10.	**neděle**		**30. NEDĚLE V MEZIDOBÍ** (od neděle zimní čas – hodina zpět)	
sobota 19:00 D. Žandov kostel / neděle 10:00 Mikuláš Cheb / neděle 18:00 fara Cheb				
28.10.	středa	8:00	slavení eucharistie	kaple sv. Jana fara
28.10.	***středa***	***9:00***	***Výprava za svatováclavskými poklady***	***sraz na chebské faře***
30.10.	pátek	16:30	modlitba růžence	kaple sv. Jana fara
30.10.	pátek	17:00	slavení eucharistie (16:00 zpovídání)	kaple sv. Jana fara
1. 11	**neděle**		**SLAVNOST VŠECH SVATÝCH – RODINNÁ MŠE**	
sobota 17:00 D. Žandov kostel / neděle 10:00 Mikuláš Cheb / neděle 18:00 fara Cheb				
2.11.	**pondělí**	**17:00**	**Památka všech věrných zemřelých**	**chrám sv. Mikuláše**
4.11.	středa	8:00	slavení eucharistie	kaple sv. Jana fara
6.11.	pátek	16:30	modlitba růžence	kaple sv. Jana fara
6.11.	pátek	17:00	slavení eucharistie (16:00 zpovídání)	farní sál Cheb

PRAVIDELNOSTI

Řk farnost Cheb (Cheb, D. Žandov, Milíkov, Pomezí, Tuřany, Odrava, Okrouhlá, Lipová, Nebanice)
Farní dům: Kostelní nám. 15, 350 02 Cheb; tel.: 354 422 458; IČ: 477 22 347
farnost@farnostcheb.cz; www.farnostcheb.cz; č. účtu: 781 704 309 / 0800
Farář: Petr Hruška, pastýř a statutární zástupce farnosti, 608 656 557; farar@farnostcheb.cz
Pastorační rada: společný e-mail na všechny členy rady je pastoracnirada@farnostcheb.cz
Ekonomická rada: společný e-mail na všechny členy rady je ekonomickarada@farnostcheb.cz
Charita a dobrovolníci: Eva Kolafová, pastorační asistentka, 731 619 729; charita@farnostcheb.cz
Farní kancelář a knihovna: Dana Vrbová, farní asistentka, 731 619 762, kancelar@farnostcheb.cz
Maria Loreto: Alena Kovaříková, koordinátorka týmu Loreto, 725 879 446; loreta@farnostcheb.cz
Správa majetku: Zdena Hulínská, asistentka správce majetku, asistentka@farnostcheb.cz
Zpravodaj a farní taxi: Jaroslava Rymešová, redakce, 604 131 721, zpravodaj@farnostcheb.cz
Chrám sv. Mikuláše: Zdeňka Nykodýmová, pokladní, tel. 733 796 986, pokladni@farnostcheb.cz
Chrám sv. Mikuláše: Veronika Peťovská, 732 634 049, Anička Kolková, 737 790 002, kostelnice
Údržba a opravy: Stanislav Žemlička, 732 154 011, Richard Preibisch, 731 619 769
Farní penzion: Jozef a Helena Čverha, správci, 608 656 559; penzion@farnostcheb.cz
Hospic Sv. Jiří: Alena Votavová, ředitelka, 736 432 911, hospic@hospiccheb.cz

		Bohoslužby Dne Páně – Sobota / Neděle	
So	**19:00**	**slavení eucharistie** (od 31. 10. 17:00)	**fara Dolní Žandov**
Ne	**10:00**	**slavení eucharistie (farní mše)**	**kostel sv. Mikuláše Cheb**
Ne	11:00	posezení po mši na faře ZRUŠENO	farní sál / salonek fara Cheb
Ne	**18:00**	**slavení eucharistie**	**kaple sv. Jana fara Cheb**
		Ostatní bohoslužby a setkání	
Po	**15:00**	**mše v domovech pro seniory**	**DPS / LDN (Farní kalendář)**
St	**8:00**	**mše s biblickým rozhovorem**	**kaple sv. Jana fara Cheb**
Čt	15:30	Modlitby matek	salonek fara Cheb
Čt		zkouška chrámového sboru	ZRUŠENO
Pá	17:00	(od 30. 10. 16:00) svátost smíření (1. pátek s adorací)	kaple sv. Jana fara
Pá	**18:00**	(od 30. 10. 17:00) **mše svatá**	**kaple sv. Jana fara Cheb**

Svátost smíření (zpověď): **každý pátek hodinu přede mší** nebo po domluvě s farářem
Pastýřská služba rozhovorem a modlitbou (duchovní či životní poradenství):
kdykoli kromě úterka podle osobní či telefonické domluvy s farářem

V úterý má farář volno – s naléhavými záležitostmi mu pošlete SMS zprávu, případně volejte farní kancelář, farní charitu či okolní faráře (viz farnostcheb.cz/bohosluzby).

Farní kancelář: kancelář vlevo v přízemí farního domu, v kont. hodinách či dle domluvy
kontaktní hodiny pondělí a středa 9:00 – 12:00 a 13:00 – 17:00 (Dana Vrbová)
Farní charita Cheb: kancelář v 1. patře farního domu, dle domluvy, nejlépe v kont. hod.
kontaktní hodiny pondělí a středa 9:00 – 12:00 a 13:00 – 17:00 (Eva Kolafová)
Farní knihovna: po tlf. domluvě v kontaktních hodinách farní kanceláře (Dana Vrbová)
Bankovní spojení Řk farnost Cheb: Česká spořitelna, č. účtu 781 704 309 / 0800
Bankovní spojení Farní charita Cheb: ERA, č. účtu 220 699 597 / 0300

ZPRAVODAJ CHEBSKÉ FARNOSTI pro svoji potřebu vydává Řk farnost Cheb. Redakční tým: J. Rymešová, J. Karasová, D. Kučerová, A. Kovaříková, D. Vrbová, J. Klíchová, V. Kučera. Za obsah zodpovídá: Petr Hruška. Redakce si vyhrazuje právo na redakční úpravu příspěvků. Náklad 300 výtisků. Vychází zpravidla 1. neděli v měsíci. Toto číslo vyšlo 4. 10. 2020, příští vyjde 1. 11. 2020. Archiv: farnostcheb.cz/zpravodaj. **Příspěvky** předávejte v kanceláři, redakčnímu týmu či na zpravodaj@farnostcheb.cz **do uzávěrky čísla 22. 10. 2020.**